

תת"ע 9721/01/21 - יצחק קרמר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9721-01-21 מדינת ישראל נ' קרמר
תיק חיצוני: 41211023100

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	יצחק קרמר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש בתאריך 8.2.2021.

המבקש קיבל דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 41211023100 המייחס לו עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף שפקע בתקופה העולה על שנתיים בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 בתאריך 15.1.2021.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה למשך 10 חודשים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 2,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי בשל קריאה לא נכונה של מועד הדיון בדו"ח, כתב לעצמו את מועד הדיון לתאריך 8.7.2021 במקום 8.2.2021. לטענתו, על מנת להדגיש את מועד הדיון חזר השוטר האוכף באמצעות עט על התאריך בדו"ח, דבר שגרם לטעותו בקריאת מועד הדיון.

לטענת המבקש, עת שגילה כי הוא נוהג ללא רישיון בתוקף עצר את רכבו והחנה אותו בסמוך לביתו והפקיד את רישיונו בתאריך 2.2.2021.

המבקש ביקש את יומו בבית המשפט על מנת שיוכל לטעון טיעונים לעונש. לטענתו, הוא מסייע לאימו בת 70 שהתאלמנה לפני פחות משנה ומסיע אותה. בנוסף, נידותו של המבקש, שהינו גרוש ואב ל-3 ילדים בין גילאי 9 עד 14 שנים חיונית, לצורך פגישות עם ילדיו פעמיים בשבוע הגרים עם אימם במעלה אדומים.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי טענתו של המבקש לפיה התבלבל במועד הדיון אינה מהווה סיבה מוצדקת לאי התייצבות ואין למבקש אלא להלין על עצמו.

דיון והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסינ נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם

המבקש טען כי מועד הדיון שצוין בהזמנה לדיון נכתב בצורה שאינה ברורה דבר שגרם לטעותו במועד הדיון.

אין בידי לקבל את טענתו של המבקש. מעיון בהעתק מההזמנה לדיון, שצירף המבקש לבקשתו, ניתן לראות בבירור כי מועד הדיון שנכתב בו הינו 8.2.2021. הספרה 2 מופיעה במועד הדיון מספר פעמים כך שניתן להשוות ולהבחין כי המדובר בחודש 2.

יודגש כי בהתאם להלכה, שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** מיום

2.10.2003, ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).

זאת ועוד, המבקש לא פירט בבקשתו את הנסיבות בהן לא עלה בידיו לברר את המועד בו נקבע הדיון בעניינו, שכן במקרה של אי וודאות באשר למועד הדיון שנכתב בדו"ח היה עליו, לכל הפחות, לערוך בירור, ולו הבסיסי ביותר עם משטרת ישראל באשר למועד הדיון שנקבע בעניינו. משלא עשה כן, אין לו אלא להלין על עצמו.

המבקש לא פירט בבקשתו סיבה מוצדקת נוספת להיעדרותו מהדיון, וכן לא צורפו אסמכתאות לכך.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

במקרה שבפניי המבקש לא כפר במיוחס לו ואף החל לשאת בעונשו בתאריך 2.2.2021 עם הפקדת רישונו. נסיבותיו האישיות של המבקש כפי שפורטו בבקשה אינן מצדיקות ביטול פסק הדין.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' אדר תשפ"א, 04 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.